

החמור הקטן שברח מן הגו

זהו יוסי, החמור היחיד בצפון תל-אביב הנהנה מדירה עם ארבעה כיווני אוויר ומיגרש חנייה פרטי. על גבו רוכב לו יגגי אופיר, בנם בן ה-14 של שייקה ולידיה אופיר, שקנה את החמור ב-80 שקלים, בשותפות עם חבריו, מומי ועדי, ממכר של חבר אחר בשכונת-התיקווה. מאחר ומישפחת אופיר גרה ליד מיגרש ריק, בנו לו השלושה ביקתה מפוארת, התקינו לו מצע נאה. רק שבאחד הימים שכחו להגיף את הדלת. שכנה עירנית שהאזינה לרדיו שמעה לפתע על חמור עיקש החוסס את התנועה בקרן הרחובות ארלוזורוב והנרייטה סולד בתל-אביב, ומייד הבינה: זהו בטח החמור של יגגי. הזעיקה את שייקה, וזה הבחין מייד כי יוסי אכן אינו במקומו. וכך — מספרת לידיה — שייקה, שמאו ומעולם סירב להיכנע לאופנת השכונה וללכת עם פודל ברחוב, מצא עצמו מוביל, כלאחר כבוד את חמורו של יגגי בין אוטובוסים של זן ונהגים מחייכים.

אך לא אלמן ישראל. לפני כמה שנים, מספרים בירושלים, היה היתה זקנה יקית חביבה שראתה ערבי מכה את חמורו. איך הוא מעז, כעסה הייקית. משחמשיך הערבי להכותו קנתה ממנו את החמור והחנתה אותו ליד ביתה, בשכונת רחביה הממוכדת. אך החמור, שלא הכיר את כללי השכונה השקטה, געה ובכה ונער והשכנים השליכו עליו מן החלונות מים וחפצים להשתיקו. ראתה גבירתו כי החמור שלה ממשיך להתענות, ציידה אותו בגור ובכרוב והובילה אותו במיצעד רגלי דרך סימטאות ירושלים לאחד המושבים. ושם הוא חי עד עצם היום הזה.

איך לבחור כלב?

למבחן בעיזת הגשירה (פעמיים בשנה).
(4) גיזעי או מעורב? גם המעורב וגם הגיזעי הם מלאי חיים, עצלנים, שמחים, תוקפניים, הנפניים, פחדנים או אמינים. אולם היתרון הגדול של כלב גזעי הוא שבקנותך גור ידוע לך מה יהיו תכונותיו לעתיד, לפחות על פי הקביעה הגנטית. אם אין לך משיכה מיוחדת לכלב גזעי כדאי לקחת סיכון עם כלב מעורב, כי אופיו של כל כלב תלוי במידת החינוך שאתה מעניק לו. ועל אופי הכלב — בר לבובסק הבא.

החלטתם לקחת כלב ואתם יודעים שאין זו רק הנאה אלא גם אחריות — הנה כמה טיפים להקלת הלבטים:
(1) גור או מבוגר? מבוגר בא אליך עם הרגלי הסביבה הקודמת. בדוק אם הם מתאימים לך. הרגלים רעים קל למנוע אך קשה לתקן. במיקרה זה הרגלים רעים פירושו הרגלים שאינם מתאימים לאורח חייך. גור, לעומת זאת, בן שבעה שבועות מינימום, תוכל לחנך כרצונך ובגיל קרטי זה הוא יוצר קשרים חיוביים עם כל בני המשפחה.
(2) קטן או גדול? אבי תזלזל בשיקול זה: אם אתה גר בדירה קטנה, על קומה ובלי מעלית, לא תוכל להחזיק כלב גדול. הוא זקוק למרחב, ואם יטיל בבית במשחה יסחוף בננו כמה חפצים חיוניים. תיעצר במיטתך — לא אשמתו שהבית קטן עליו. התחשב בגודלו. בעיקר אם אין לך צר.
(3) פרווה קצרה או ארוכה? הפרווה זקוקה לטיפול יום-יומי. פרווה קצרה — טיפול קצר. פרווה של פודל, סרייר ושנאוי צר זקוקה למריטה, לתספורת ולחפיפה. פרווה ארוכה ומוזנחת צוברת טפילים חיי צוננים. חשוב על אפשרויותיך בכסף ובזמן, ועל סבלנותך וסבלנות אישתך העומדת

סטר אירי מחפש

את אבא ואמא

לתשומת-לב מי שאיבד כלב סטר אירי. גירית אשכר (טלפון מס' 03-216571) מספרת: „מצאתי אותו משוטט בסביבת ככר המדינה, כשהוא פצוע רעב ועייף. הוטרני נאר סבר שהוא נדד בחוצות כבר כחודש והעריך שגילו בין שש לשבע שנים. אך לפי התנהגותו נידמה לי שהוא לא כל כך זקן. הוא חמוד, שובב וצמא לאהבה. הבעייה שלי שאיני יכולה להחזיקו. כי לי בעצמי יש כלבה דומה לו ומיוחמת והבית כולו נהפך על ראשו. אני משוכנעת שמישהו אישם הופך את העולם כדי למצוא אותו. אהיה מאושרת אם יחזור הביתה.“

מישהו רוצה שימחה בבית? למסירה גור נקבה בת חודשיים, בהירת שיער, קטנה, טרייר מעורבת, רכה ושובבה. כמעט נקייה בבית, נבונה ואוהבת לשחק. עונה לשם באבוצ'קה. הסיבה היחידה לנתינתה: ישנם כבר שלושה קודמים בבית. לפנות אל ורדה או יוסי (טלפון מס' 03-481738).

כלבוטק

מאת

ד"ר יקותיאל שרעבי

ועדנה פינרו

קיטי

שובי הביתה!

אני יודעת שאת אינך יודעת לקרוא. קיטי, אבל אם יהיה לי מזל ומי שמצא אותך ימשיך לקרוא שורות אלה, בוודאי יהיה מוכן להסביר לך את הכתוב. אני מקווה שאת מרגישה טוב, וכי אינך סובלת מקור או מפחד. אני מקווה שמי שאסף אותך מבין עד כמה את נעימה ונזחה כשאהבים אותך ומכירים אותך מקרוב. והעיקר, אני מקווה שלא עשית אצלו שביתת-רעב ולא היקת ל-בריאותך כפי שאת עלולה לעשות בבית זר ובאווירה מנוכרת.

לאמיתו של דבר לא פיללתי שזה יקרה לי, אפילו ששמעתי סיפורים רבים על חתולי לים אובדים וכלבים שנעלמו במרפאה של "קותי" (יקותיאל) בעלי, שהוא אחד מעורכי המדור הזה. כן, קיטי, החתונה שלנו התקיימה שבוע אחד אחרי שנעלמת. היית חסרה לנו. וזכרת איך היכרת את קותי, כנראה? לפני שנתיים, זה היה אצל חברים; הם שאלו אותי אם אני רוצה גור של חתולה סיאמית, ואני, שלא אהבתי חתולים, לא הגבתי. עד שפתאום נדחת אלי, נצמדת לרגלי ולא הרפית. ואז החלטתי לנסות. לקחתי אותך הביתה ומייד לוטרטיאר, לקבל חיסונים, תדריך וכל השאר.

מאז איני יודעת את מי אהבתי קודם, אבל אהבתי אליך קשורה באהבתו. התרגלתי לראותך בינינו, מציצה מתחת לשמיכה, משחקת עם כושיית, הכלבה שלנו על הדשא (כן, גם לה נורא משעמם מאז שנעלמת), ומוזר לראות את הספסל שעליו נהגת ל-השתוף, בכניסה למרפאה, ריק לפתע.

המכה:

פגע וברח

מישפחת רזיאלי מרמת-השרון גידלה את כלבה, סטר, במשך שבע שנים. בוקר סר יפה ואצילי. סטר גדל עם ילדי ה-מישפחה, והיה שותף לכל עצב ולכל שימחה. באחד מימי השבוע שעבר, בי שעות הצהריים, חזרה גברת רזיאלי, כי דרכה, מעבודתה הביתה, אך משהתקרבה אל השער הבחינה בשלוליות-שלוליות של דם מובילות לביתה. היא רצה בעקבות הדם ולבה מפרטר, שמא משהו נורא קרה למישהו מבני מישפחתה. והנה על מיטת תן הבית, על סף הכניסה, שוכב לו שטוע ושותת-דם הכלב סטר. נשמה לא נותרה באפו. כל עוד רוחה בה פינתה את ה-כלב לבל יראו אותו הילדים בבואם הביתה.

השכונה התלחשה. עדי-ראייה סיפרו כי סטר נדרם וכי ראו את הדורסת בפעולה: היתה זו שכנתם של רזיאלי לבית הדור מישפחת. הדורסת פגעה בכלב במכוני תה, יצאה מן המכונית, העיפה מבט בכלב המחפזל מכאבים, נכנסה למכוניתה והסי-תלקה כהרף עין. בעלי החנויות בסביבה אף ראו כי כלבה של השכנה הדורסנית היה בתוך המכונית. איש לא ידע להסי-כיר מדוע לא הרימה הדורסת את הנפגע ולא נשאה אותו אל הוטרניאר הגר בר-סמוך למקום-האסון המוכר לה היטב. אחרי כרבע שעה בלעו העדים את לשון-גם וכבר לא היו כל כך בטוחים במה שראו. איש מהם לא היה מוכן לחזור על שם הדורסת. כולם פחדו. יחסי השכנים עשויים להתדרדר ומוטב שלא ללבות את הרוחות.

אשר לגברת רזיאלי, היא נותרה עם בעייה קשה שבעתיים: ילדיה משחקים עם ילדי הדורסת וחיים כמעט בצוותא. הדורסת יודעה בשינאתה לכלבים וילדיה שלה, הם שכפו עליה החזקת כלב משלהם. נקמת סטר עשויה להטיל צל על הילדים השכנים ועל אדם — כתם שלא יימחה. כי לא מדובר כאן בפגיעה בחיה בלבד, אלא בהתאבנות לבו של הדורסת. ואמנם זו עוד הגדילה עשות: כחצי שעה אחרי שגווייתו של סטר פוג-תה, הבחינה הדורסת בשכנתה שפניה עגומים והתעניינה לדעת האם קרה משהו. חס וחלילה.

על כך כבר אמר התלמוד: המגדל כלב (רע) יהיה מחוץ לביתו (הכלב). כלר-מר: אנשים רעים אל יגדלו כלבים.

בעצם לא יכולתי להבין כיצד נעלמת. הרי היית מלכת השכונה ותמיד חזרת הי-ביתה. האם מישהו פיתה אותך ללכת הי-הרי לא הלכת מרצון אחרי זרים! אבל את אהבת אנשים ואינך מרשעת מטבעך. אני מקווה, לפחות, שאם הגעת לבית של אנשים טובים, יבינו שאינך חתולת-בית בילבד ושאת זקוקה לחצר ולמרחב מחייה. ואולי גם יבינו את גודל הפגיעה באלה שגפשמם נקשרה בנפשך ויחזירו אותך הי-ביתה. שלך, דניאלה שרעבי.